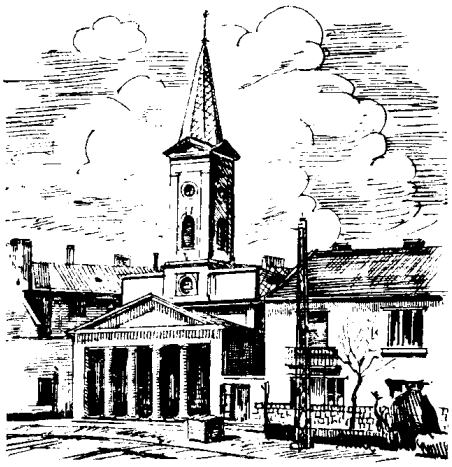

Újpest-Belsőváros

2008. 05. 12.
Pünkösdhétfő

Loránt Gábor

KONFIRMÁCIÓ

Olvasandó (lectio): Bir 6,l-6.11-27

Alapige (textus): Bír 6,17
Erre ő így szólt hozzá: Ha elnyertem jóindulatodat, add nekem valami jelét annak, hogy valóban te beszélsz velem!

Imádkozzunk !
Urunk, Istenünk! Dicsérünk és magasztalunk azért, hogy Te látod az életünket. Te látod azt, hogy miben vagyunk benne, milyen örömben, nyomorúságban, milyen terheket viszünk és hallod a mi kiáltásainkat mindig. Dicsérünk és magasztalunk azért, hogy most így lehetünk együtt ünnepet szentelve, nemcsak a Pünkösd hétfőjét, hanem a konfirmációi ünnepet is. Vannak fiatalok, felnőttek, akiket megszólítasz, akiket Te rendelsz szolgálatodba, a Te követésedbe. Köszönjük, hogy a hit ajándéka is Tőled van az ő szívükben és mindannyiunk szívében. Urunk, könyörülj most rajtunk, hogy meghalljuk a Te igéidet, s hogy azok célba találjanak. Könyörögve kérünk különösen az áldó igékért, hogy legyenek azok életformáló igékké. Köszönjük, Urunk, hogy a Te erődre támaszkodhatunk és a Te hatalmas nagy segítségedre, szeretetedre, amit megmutattál nekünk Fiadban az Úr Jézus Krisztusban. Urunk, most is az Ő kegyelmében

reménykedünk. Te erősítsd meg a fiatalok hitét, de mindannyiunk hitét Szentlelked, Igéd és a sákramentumok által. Urunk, jöjj most közel hozzánk, és áldd meg a mi ünneplésünket.

Ámen.

Isten **bűnbocsátó kegyelmének** hirdetése:

Az úr azonban ezt mondta neki: békesség neked, ne félj, nem halsz meg. (Bír 6,23)

Igehirdetés

Ősszel azzal a kérdéssel kezdtük a konfirmációi előkészítőt, hogy mi is a konfirmáció. Felfedezőúthoz hasonlítottuk, amelyben megismerjük református keresztyén hitünk tanításait, egyházunk életét, valamint az egyház urát, a mi Urunk Jézus Krisztust. Ily módon a konfirmáció – így mondtuk – a hitre jutás alkalmává lehet.

De mit jelent a „konfirmáció”? Ez latin szó, annyit tesz: megerősítés. A Szentlélek erősíti meg ébredő hitünket. Így tanulták a fiatalok. De a könyv válaszához hozzátettük még: a fiatal pedig így erősíti meg azt a fogadalmat, amelyet keresztelésekor szülei és keresztszülei tettek helyette. Hiszen a két-három hónapos gyermek még semmiről sem tud, amikor megkeresztelik. A konfirmáció tehát kétoldalú: Isten is megerősít valamit, és a vele kapcsolatba került ember is. Ezt látjuk Gedeon felolvasott történetében. De az a kérdés, és abban keressük Isten válaszát, hogy mi szükséges az igazi konfirmációhoz.

Először is Isten megszólító kegyelme, így mondom a definíciót, hogy a Szentlélek erősíti meg ébredő hitünket. De mitől ébred a hit? Talán a bennünk szunnyadó őshit kezd kibontakozni? Vagy a szüleink hite ébreszti fel vágyunkat megismerni Istent? Természetesen nem! A hit is az Úr ajándéka, ahogyan Pál apostolnál olvassuk, *hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által és ez nem tőletek van. Isten ajándéka ez.*

A hit olyan, mint a földbe vetett mag. A termőföld önmagától nem terem semmit, még gyomnövényt sem tud teremni magától. Valamilyen magnak belé kell kerülnie és akkor a föld tápanyagai, a nedvesség, a víz előhozza a magból azt a csírát, amelyből növény sarjad. A hit olyan, mint a termőföldbe vetett mag. Nem a termőföld termi a búzát, a gabonát, a különböző értékes növényeket és így nem mi teremjük a hitnek a csodáját, hanem Isten termi bennünk. Gedeon történetében is az Úr angyala jött el Gedeonhoz, nem pedig Gedeon ment el hozzá.

A legelső, amire szükségünk van, még a megerősítés előtt: az Isten megszólító kegyelme – hogy legyen mit megerősíteni. Ezután következik a megerősítés. A történetben olvasunk egy megerősítésről; éppen ezt olvastam fel textusként. *Erre így szólt hozzá* – mármint Gedeon az angyalhoz – *ha elnyertem jóindulatodat, add nekem valami jelét annak, hogy valóban te beszélsz velem.* Gedeon találkozott az Úr angyalával, az angyal utasításokat adott neki, bátorította őt, de Gedeon bátortalan szívű volt, ezért megerősítésre, konfirmációra volt szüksége. *Ha valóban te beszélsz velem* – mondta az angyalnak.

Isten nem szidja meg Gedeont, aki ráadásul még kétszer is fog megerősítést kérni, amikor kiteszi a gyapjút – ismerjük a történetet. Ezt a néhány verset hadd olvassam fel: *Ekkor Gedeon azt mondta Istennek: ha az én kezem által akarod megszabadítani Izraelt, ahogyan megígérted, akkor én most kiteszek egy fürt gyapjút a szérűre és hogyha maga a gyapjúfürt lesz harmatos az egész föld pedig száraz marad akkor tudni fogom, hogy az én kezem által szabadítod meg Izraelt, ahogyan megígérted*. Úgy is lett, amikor másnap korán felkelt, és kinyomkodta a gyapjúfürtöt, harmatot facsart ki belőle, egy teli csésze vizet. Gedeon azonban ezt mondta az Istennek: *Ne haragudj meg reám, ha még egyszer szólok, hadd tegyek próbát még egyszer a gyapjúfürttel, most maga a gyapjúfürt maradjon száraz és az egész föld pedig legyen harmatos.* És Isten úgy tett azon az éjszakán, csak a gyapjúfürt maradt száraz, az egész föld pedig harmatos lett. Gedeon háromszor is kért megerősítést Istentől annyira bátortalan, annyira kicsinyhitű volt. De Isten türelmes volt hozzá, és Gedeonnak tényleg most kezdett ébredezni a hite. Ezt erősíti meg Isten.

A megerősítésnek milyen vonásai vannak? Mi szükséges ahhoz, hogy Isten megerősíthesse a bennünk ébredező hitet? A megerősítés legfontosabb vonása az áldozat. Ezt mondja Gedeon: *Ne távozz el innen, míg vissza nem jövök hozzád, és ki nem hozom ajándékomat, hogy eléd tegyem. Az ezt mondta, itt fogok ülni, amíg vissza nem térsz. Ekkor az Úr angyala kinyújtotta a kezében lévő botot, és a végével megérintette a húst meg a kovásztalan kenyereket. Erre a sziklából tűz csapott ki és megemésztette a húst meg a kovásztalan kenyereket, az Úr angyala pedig eltűnt a szeme elől.* Gedeon meg akarja vendégelni az Úr angyalát, ételt készít neki. Az Úr angyala, vagyis maga Isten viszont csak áldozatot fogadhat el.

Mi is olyan sokféleképpen közelednénk Istenhez. De csak az áldozat révén tudunk hozzá közel kerülni. Krisztus keresztje révén, az egyetlen igazi, tökéletes áldozat révén közeledhetünk Istenhez. A konfirmáció akkor igazi megerősítés, ha meglátjuk, megértjük a kereszt titkát. A kereszt titkát,

hogy Jézus Krisztus a tökéletes, a szent, az igaz. Vállalta az emberi sorsot, magára vette a mi nyomorúságos testünket, végig élt egy emberi életet, mindenben teljesen hasonlóvá lett hozzánk, kivéve a bűnt (vö. Zsid 4,15). De még a bűnnel is közösséget vállalt, amikor magára vállalta a kereszten. Ez az az áldozat, a váltságáldozat, amely kell nemcsak a hithez, a hit ébredezéséhez, hanem kell a megerősítéshez is. Így erősíti meg Isten számunkra újra meg újra a hitet. Olyan sokszor vannak gyenge pillanataink, olyan sokszor kell újra megérteni a kegyelmet. Isten nem mond mást nekünk, mint újra meg újra felmutatja előttünk a Krisztus keresztjét, amelyen Krisztus a mi bűneink, a mi elveszett állapotunk miatt szenvedett és halt keserű váltsághalált, nyomorúságos halált, *alászállott a poklokra*, ahogy mondjuk az apostoli hitvallásban. Mindezt értünk tette, abból a szeretetből, hogy bennünket meg akart menteni.

A konfirmáció akkor igazi megerősítés, ha meglátjuk, ha újra meglátjuk és megértjük a kereszt titkát.

A konfirmáció másik legfontosabb vonása <u>a bűnbánat</u>. Amikor Gedeon látta, hogy az Úr angyala volt az, ezt mondta: *jaj nekem, Uram ó Uram, mert az Úr angyalát láttam színről színre*. Olyan sok történetet olvasunk a Bibliában, amikor hasonló esemény megy végbe. Valaki találkozik Istennel, és érdekes, hogy rögtön egy jajkiáltás hangzik fel az ajkán. Rögtön a bűnei jutnak az eszébe. Ahogyan Ézsaiás felkiáltott, miután látomásban meglátta az Urat: *jaj nekem elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép között lakom*. Vagy Péter, amikor látta Jézus csodáját, leborult Jézus lába elé és így szólt: *menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok Uram*. Itt is azt látjuk a felolvasott történetből, hogy Gedeon szembesült az áldozattal és jajt mondott magára. Mert rádöbbent, hogy Istennel találkozott.

A konfirmáció harmadik legfontosabb vonása <u>a bálványok lerombolása és az odaszánás</u>. Ugyanazon az éjszakán ezt mondta neki az Úr: *végy egy bikát apád barmai közül, egy kifejlett hétéves bikát, rombold le apád bal oltárát a mellette lévő szent fát pedig vágd ki. Azután építs oltárt Istenednek az Úrnak ennek az erődnek a tetején a kőrakásból, vedd a bikát és áldozd fel égő áldozatul.* Nemcsak valamit megerősít a konfirmációban, hanem a vele kapcsolatba került embert is megerősíti. És ez is nagyon fontos. Gedeon nem tölthette be küldetését, azaz nem indulhatott el a midianiták elleni harcba, amíg meg nem tisztította az életét. A Baál-oltárt le kellett rombolni. A szent fát ki kellett vágni.

Nekünk is vannak bálványaink. Kinek mi. A fiataloknak olyan nagy vonzerőt jelentenek a sztárok, a zene, a filmek, a keleti küzdősportok, olyan sok minden van, ami vonzza az emberi szívet, talán jobban vonzza,

mint Isten. Ezeket le kell rombolni. De ez nem azt jelenti, hogy ne lehetne filmet nézni, zenét hallgatni, hanem azt, hogy Istent kell első helyre tenni az életünkben. Mert a lerombolás, a Baál-oltár lerombolása nem öncélú, helyette Istennek kell oltárt építeni – és ez is a konfirmációhoz tartozik. Az az áldozat, amiről az előbb beszéltem, amikor az Úr angyala a botja végével megérintette a húst és a kenyereket és tűz csapott ki a sziklából, az az áldozat, melyet az Úr angyala tett áldozattá, itt viszont Gedeonnak kell bemutatnia egy áldozatot. Vagyis az előbbi Krisztus keresztjének az előképe, ez pedig az ember része. *Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket testvéreim* – mondja Pál – *hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek.* (Róm 12,1) Csak ezután következik Gedeon küldetése, amikor Izrael népének a bírájává lett, amikor felvette a harcot a midianiták ellen, és amikor csodálatos módon győzelmet aratott felettük. De ez már egy másik történet.

Tekintsük át még egyszer, hogy mi is a konfirmáció, mi szükséges a konfirmációhoz. A Szentlélek erősíti meg ébredő hitünket, a fiatalok pedig megerősítik azt a fogadalmat, amelyet keresztelésükkor szüleik és keresztszüleik tettek helyettük. De először is szükség van <u>Isten megszólító kegyelmére</u>, hogy legyen mit megerősíteni. A megerősítés legelső, legfontosabb vonása <u>az áldozat</u>, a konfirmáció második legfontosabb vonása <u>a bűnbánat</u> és a harmadik <u>a bálványok lerombolása és a teljes odaszánás</u>. Így legyen a ti életetekben is a konformáció valóban konfirmáció, azaz megerősítés. És így legyen valamennyiünk életében a konfirmáció olyan értelemben megerősítés, a mi életünknek, a mi hitünknek a megerősítése, hogy ha már átéltük Isten kegyelmét, akkor újra meg újra engedjük, hogy Ő megerősítse azt bennünk.

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk, áldunk Téged, hogy megszólítottál bennünket személy szerint, és hogy van mit megerősítened. Hadd könyörögjünk azokért, akik talán még nem hallották a Te hívó szavadat, nem hallották a Te küldő szavadat, még nem kaptak küldetést ezen a világon. Urunk, hadd legyen ez az istentisztelet az ő számukra megszólító, küldő szó. Hadd lássák meg az áldozat lényegét, hadd ragyogjon fel a kereszt fénye nekik, és mindazoknak, akiknek már felragyoghatott. Te erősítsd meg elhívatásunkat, küldetésünket, erősítsd meg bennünk a Te kegyelmedet,

erősítsd meg az akaratot, az erőt, add a Te Szentlelkedet, hogy újra meg újra felgerjedjen bennünk a Te akaratod keresése és megvalósítása.

Így kérünk, Urunk a fiatalokért és felnőttekért, akik most tesznek majd fogadalmat, és kérünk mindannyian magunkért, hogy mi is újítsuk meg magunkban ezt a fogadalmat, hogy szánjuk oda testünket élő és szent áldozatul, amely tetszik Neked, hogy elváltozhassunk a mi értelmünk megújulásában, hogy megítélhessük, hogy mi az, ami Neked kedves, mi a Te szent akaratod és mi az, amit tökéletesnek tartasz. Így vezess bennünket, Urunk, személy szerint, egyen-egyenként, így vezesd a mi gyülekezetünket, hogy olyan nép lehessen, amely Te utánad jár, amelyet Te vezethetsz. Így kérünk népünkért, adj ébredést Urunk, hiszen a magyar népet mindig akkor tudtad megújítani, amikor ébredést adtál. És így kérünk ezért az egész világért, könyörülj rajta, hogy minél többen megismerhessék a Te kegyelmedet, szeretetedet, amelyet Egyszülött Fiadban bizonyítottál meg a számunkra.

Kérünk, hogy adj türelmes, bizalommal várakozó szívet, hiszen Te megígérted, Úr Jézus, hogy egyszer visszajössz az idők végén. Tudjuk, hogy majd akkor állítod fel azt az országot, amelyben igazság lakozik. Mi erre várunk bizalommal. Add, hogy mint az okos szüzeknek, legyen nekünk is olaj a lámpásunkban. Így kérünk, újra add a Te Szentlelkedet. Kérünk, hogy hallgasd meg a mi csendben elmondott imádságainkat is.

Ámen.